

De G20 en de financiële crisis: de olifanten, de muis en de volkeren (12.11.10)

De G20 die sinds het begin van de financiële crisis plaatsvonden uitten de wil er de nodige lessen uit te trekken en een nieuwe economische wereldorde tot stand te brengen. Het wordt tijd om de acties en de uitdagingen van de G20 sinds 2008 te evalueren. Ook in het licht van het feit dat vanaf 12 november Frankrijk voor één jaar het voorzitterschap van die G 20 zal waarnemen. Aldus een persbericht van ATTAC Vlaanderen.

Voor Attac is de evaluatie duidelijk: of het nu de vergoedingen van de traders betreft, of de controle van de speculatieve verrichtingen, of de ontmanteling van de instellingen die “te groot zijn om failliet te gaan”, of de opheffing van de fiscale en juridische paradisijsen of de taxatie van de financiële wereld, over de hele lijn is de G 20 mislukt.

Het is waar dat de Verenigde Staten de « Dodd Frank Act » gestemd hebben die meer transparantie moet geven aan de financiële verrichtingen, onder andere aan de afgeleide producten . De Europese Unie heeft daarop ingehaakt en voorziet zelfs een afremming van de recente misbruiken inzake speculatie tegen de Europese staten met grote schuldenlast. Maar die maatregelen, die zonder internationaal overleg genomen werden, stellen de macht van de financiële industrie niet echt in vraag en zullen de volgende crisis niet kunnen afwentelen. We registreren bodemloze onevenwichten van de handelsbalansen, laksistische monetaire politieken en ongebreidelde speculatiebewegingen: nieuwe ineens stortingen dienen zich aan.

De demagogische retoriek van Nicolas Sarkozy zal daar niets aan veranderen. Naarmate men zich verwijdert van de aardbeving van september 2008 toen de wereldleiders de grond onder hun voeten voelden wegzakken, haalt het gewicht van de lobbygroepen, de rivaliteit tussen de grootmachten en het kortetermijndenken het van de noodzakelijke samenwerking. De politiek van Nicolas Sarkozy, Angela Merkel en de Europese Commissie is er in de praktijk een geweest vooral ten dienste van de aandeelhouders en de grote vermogens. Het klaoengeschal over regulering en moralisering van het kapitalisme , tegen de dictatuur van de haute finance en het kortetermijndenken zullen snel doorprikt worden. Het is het klaoengeschal van olifanten die een muis hebben gebaard. De recente aankondigingen van de Amerikaanse Federal Reserve tonen het groeiende gevaar aan van een monetaire oorlog die zal uitmonden in een verergering van de financiële crisis met niet te overziene sociale gevolgen. Het wordt almaar dringender de financiële wereld een halt toe te roepen en een echte economische en monetaire samenwerking tot stand te brengen.

Er is daarvoor sociale en ecologische hoogdringendheid.

Alleen het mobiliseren van de volkeren kan ter zake voor vooruitgang zorgen.

De civiele samenleving zal zich mobiliseren om het dubbele taalgebruik en gebrek aan verantwoordelijkheidszin aan te klagen van de leiders van de G20.

In 2011 zal Attac al zijn energie in dienst stellen van de mobilisering, vooral dan in juni voor de G8 en in november voor de G20.

Laten we de olifanten opjagen.

.